

▶ **แผนงานโดยสรุป**

ประเด็นความสำคัญที่ ๑	พัฒนาตลาดแรงงานไทยให้ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
ผลลัพธ์ ๑.๑	แรงงานประเทศไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับตลาดแรงงานในอนาคตและเศรษฐกิจสีเขียวที่ยั่งยืน ผลผลิต ๑.๑.๑ ระบุทักษะที่จำเป็นในอนาคตตามแนวโน้มของตลาดแรงงานและบูรณาการการพัฒนาทักษะเหล่านันเข้ากับหลักสูตรต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการจ้างงาน เพิ่มการจับคู่ในตลาดแรงงานและเพิ่มการลงทุนในทุนมนุษย์ ผลผลิต ๑.๑.๒ ปรับปรุงการเข้าถึงดิจิทัลและทักษะดิจิทัลเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในเศรษฐกิจฐานดิจิทัลและตลาดแรงงาน ผลผลิต ๑.๑.๓ องค์กรคู่งานไตรภาคีมีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสำหรับงานที่มีคุณค่า
ผลลัพธ์ ๑.๒	รัฐบาลและองค์กรคู่งานทางสังคม รวมถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสามารถที่เพิ่มขึ้นและเป็นรากฐานของประเทศไทยในการเข้าร่วมเศรษฐกิจโลกอย่างเต็มรูปแบบและเป็นไปตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ ผลผลิต ๑.๒.๑ ให้สัตยาบันอนุสัญญาขั้นพื้นฐานของ ILO (อนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม และการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. ๑๙๘๔ (พ.ศ. ๒๕๒๗) และ ฉบับที่ ๙๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ (พ.ศ. ๒๔๙๒)) และพิธีสารระหว่างประเทศอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างสถานะของประเทศไทยในการเจรจาข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ และเพื่อขยายการค้ากับบริษัทระดับโลกด้วยหลักการการทำงานที่มีคุณค่าและมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชน ผลผลิต ๑.๒.๒ ปรับปรุงกฎหมายแรงงานให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยตระหนักถึงความท้าทายของสังคมสูงวัยค้ำขึ้นถึงประชากรกลุ่มเปราะบางและกลุ่มพิเศษ และสอดรับกับรูปแบบการทำงานในปัจจุบันและอนาคต (เช่น เศรษฐกิจแพลตฟอร์ม และการทำงานจากที่บ้าน เป็นต้น) ผลผลิต ๑.๒.๓ เพิ่มความตระหนักรู้และเสริมสร้างศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมและรายย่อยเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานและพิธีสารระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในการเจรจาทางสังคม พัฒนาขีดความสามารถแข่งขันในตลาดโลก และเอาชนะอุปสรรคทางเทคนิคทางการค้า
ผลลัพธ์ ๑.๓	บริการจัดหางานและโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้รับยกระดับ เพื่อการเข้าถึงงานที่มีคุณค่าที่ดีขึ้นสำหรับแรงงานทุกช่วงอายุในประเทศไทย ผลผลิต ๑.๓.๑ ยกระดับการแนะแนวอาชีพ บริการจัดหางานของภาครัฐ และการเปลี่ยนผ่านจากโรงเรียนร่วมสู่การทำงาน (school-to-work transition) สำหรับเยาวชน โดยเฉพาะสตรี ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยและ/หรือผู้ที่มีความพิการ ผลผลิต ๑.๓.๒ พัฒนาบริการจัดหางานและโครงการฝึกอบรมของภาครัฐ เพื่อสร้างระบบนิเวศแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตและส่งเสริมการเติบโตทางอาชีพสำหรับประชากรวัยทำงานทุกช่วงอายุ ผลผลิต ๑.๓.๓ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและทักษะดิจิทัลสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานและการเข้าถึงบริการดิจิทัลต่อไป
ประเด็นความสำคัญที่ ๒	รับรองการคุ้มครองทางสังคมและงานที่มีคุณค่าที่ครอบคลุมสำหรับทุกคน
ผลลัพธ์ ๒.๑	ระบบการคุ้มครองทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น เพื่อมอบสิทธิคุ้มครองที่ครอบคลุมและเพียงพอ ผลผลิต ๒.๑.๑ ปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับประกันสังคมให้มอบสิทธิประโยชน์ที่เพียงพอตามมาตรฐานสากล โดยคงไว้ซึ่งความยั่งยืนของระบบ ดังที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับที่ ๑๐๒ ว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานระดับต่ำที่สุด) ค.ศ. ๑๙๕๒ (พ.ศ. ๒๕๙๕) ผลผลิต ๒.๑.๒ ส่งเสริมความมั่นคงทางสังคมสำหรับแรงงานนอกระบบ ควบคู่กับการนำแรงงานเข้าสู่ระบบตามข้อเสนอแนะ ฉบับที่ ๒๐๔ ค.ศ. ๒๐๑๕ ซึ่งรวมถึงการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๙ ว่าด้วยงานที่มีคุณค่าสำหรับคนงานทำงานบ้าน ค.ศ. ๒๐๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๔) และการคำนึงถึงแรงงานนอกระบบที่ทำงานบนแพลตฟอร์มต่างๆ อันเป็นผลจากการเติบโตของเศรษฐกิจฐานดิจิทัล ผลผลิต ๒.๑.๓ ส่งเสริมการคุ้มครองทางสังคมสำหรับประชากรกลุ่มเปราะบางและกลุ่มพิเศษ เช่น แรงงานข้ามชาติ เยาวชน สตรี ผู้ที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง (เช่น ลอว์โควิด เอชไอวี และอื่นๆ) และกลุ่มอื่นๆ ที่ชีวิตการทำงานมักถูกหยุดชะงัก เปลี่ยนแปลง และ/หรือเป็นกึ่งทางการ
ผลลัพธ์ ๒.๒	การมีส่วนร่วมของกลุ่มประชากรที่ไม่ได้รับโอกาสหรือการดูแลอย่างทั่วถึงได้รับการส่งเสริมในองค์กร ลูกจ้างและนายจ้าง ผลผลิต ๒.๒.๑ เพิ่มตัวแทนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีความสำคัญของแรงงานที่มีบทบาทน้อย ได้แก่ แรงงานข้ามชาติเยาวชน ผู้หญิง LGBTQ+ คนพิการ ผู้มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง (เช่น ลอว์โควิด เอชไอวี เป็นต้น) และอื่น ๆ ในองค์กรลูกจ้างเพื่อส่งเสริมงานที่มีคุณค่า โดยเพิ่มการตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของประชากรพิเศษเหล่านี้ ผลผลิต ๒.๒.๒ เพิ่มตัวแทนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีความสำคัญของบริษัทที่มีบทบาทน้อย ได้แก่ บริษัทขนาดกลาง ขนาดย่อม และขนาดย่อย บริษัทที่มีเจ้าของเป็นผู้หญิง หรือเยาวชน และอื่น ๆ ในองค์กรนายจ้าง เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของกลุ่มบริษัทเหล่านี้ให้ดียิ่งขึ้น ผลผลิต ๒.๒.๓ ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรลูกจ้างและนายจ้างในพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการดูแลทั่วถึง (เช่น สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ พื้นที่ชายแดน เป็นต้น) รวมทั้งเพิ่มความเป็นตัวแทนของลูกจ้างและนายจ้างจากพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการดูแลทั่วถึงในองค์กรลูกจ้างและนายจ้างขนาดใหญ่

ประเด็นความสำคัญที่ ๒

รับรองการคุ้มครองทางสังคมและงานที่มีคุณค่าที่ครอบคลุมสำหรับทุกคน

ผลลัพธ์ ๒.๓

โอกาสที่เพิ่มขึ้นในการทำงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคนและการคุ้มครองสำหรับประชากรกลุ่มเปราะบาง

ผลผลิต ๒.๓.๑ สนับสนุนและรับรองโอกาส การมีส่วนร่วม และการปฏิบัติที่เท่าเทียมในตลาดแรงงานสำหรับทุกคนรวมถึงแรงงานข้ามชาติ ผู้พิการ สตรี LGBTQ+ และอื่นๆ ดังที่ระบุในอนุสัญญาฉบับที่ ๑๑๑ ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ ค.ศ.๑๙๕๘ (พ.ศ. ๒๕๐๑)

ผลผลิต ๒.๓.๒ ขจัดรูปแบบการทำงานที่ไม่เป็นที่ยอมรับ (เช่น แรงงานเด็ก เป็นต้น) และการปฏิบัติมิชอบ เพื่อนำไปสู่การให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๕๕ ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ. ๑๙๘๑ (พ.ศ. ๒๕๒๔) และ ๑๙๐ ว่าด้วยการจัดความรุนแรงและการล่วงละเมิดในโลกแห่งการทำงาน ค.ศ. ๒๐๑๙ (พ.ศ. ๒๕๖๒)

ผลผลิต ๒.๓.๓ เพิ่มการคุ้มครองแรงงานและสิทธิมนุษยชนสำหรับแรงงานข้ามชาติผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันในประเทศและระหว่างประเทศ และมุ่งสู่จากให้สัตยาบันอนุสัญญา ฉบับที่ ๑๘๑ ว่าด้วยสำนักจัดหางานภาคเอกชน ค.ศ. ๑๙๙๗ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ประเด็นความสำคัญที่ ๓

เสริมความแข็งแกร่งในการจัดการข้อมูล การสื่อสารและศักยภาพของรัฐบาลเพื่อส่งเสริมงานที่มีคุณค่า

ผลลัพธ์ ๓.๑

รัฐบาลและองค์กรคู่งานทางสังคมใช้ฐานข้อมูล (เพื่อพัฒนา) เพื่อกำหนดเป้าหมายและจัดการความต้องการของประชากรกลุ่มเปราะบางได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลผลิต ๓.๑.๑ พัฒนารฐานข้อมูลมหัต (Big Data) ระหว่างกรมและกระทรวง เพื่อการเฝ้าสังเกตการณ์ตลาดแรงงานการกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้รับผลประโยชน์ และการแบ่งปันข้อมูลในลักษณะที่ปกป้องความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนบุคคล ในขณะที่เพิ่มประสิทธิภาพของบริการภาครัฐและความร่วมมือระหว่างประเทศ

ผลผลิต ๓.๑.๒ พัฒนารฐานข้อมูลสองภาษาสำหรับองค์การแรงงานระหว่างประเทศและองค์กรคู่งานที่ให้อำนาจแก่ผู้รับผิดชอบโดยตรงสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและติดตามความคืบหน้าของโครงการได้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลผลิต ๓.๑.๓ ส่งเสริมการจัดทำเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ และการเผยแพร่เครื่องมือการฝึกอบรมและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เป็นภาษาไทย (หรือภาษาของกลุ่มเป้าหมาย) เพื่อสาธารณประโยชน์และการใช้งานในวงกว้าง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความยั่งยืนของโครงการ ILO

ผลลัพธ์ ๓.๒

ส่งเสริมการเจรจาทางสังคมและการผลักดันนโยบาย

ผลผลิต ๓.๒.๑ สนับสนุนการยกระดับกลไกการเจรจาทางสังคมแบบทวิภาคีอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการมีตัวแทนที่ครอบคลุมมากขึ้นในกระบวนการเจรจา เพื่อเพิ่มคุณภาพของความร่วมมือและส่งเสริมความเป็นหนึ่งเดียวในการผลักดันนโยบาย

ผลผลิต ๓.๒.๒ ILO และไตรภาคีผลักดันการให้สัตยาบันอนุสัญญาของ ILO อย่างแข็งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกัน ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ฉบับที่ ๙๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ (พ.ศ. ๒๔๙๒) และ ฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ. ๑๙๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙)

ผลลัพธ์ ๓.๓

องค์กรคู่งานไตรภาคี พันธมิตร และสาธารณชน ได้รับทราบความคืบหน้ามากขึ้นเกี่ยวกับแผนงานฯ DWCP และ กระบวนการดำเนินงานต่างๆ (เช่น UNSDCF และ SDGs) และมีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีการติดตามและประเมินผล แผนงานฯ DWCP

ผลผลิต ๓.๓.๑ เพิ่มความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการติดตามและประเมินผล (M&E) และสนับสนุนการสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยอย่างสม่ำเสมอระหว่าง ILO และองค์กรคู่งาน

ผลผลิต ๓.๓.๒ เพิ่มการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์สู่สาธารณชน (รวมถึงลูกจ้างและนายจ้าง) เกี่ยวกับโครงการภายใต้แผนงาน DWCP เพื่อสร้างความตระหนักรู้และเพิ่มความยั่งยืนของโครงการ

กิจกรรมแนะแนวอาชีพ จังหวัดยะลา

▶ **แผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่มีคุณค่าของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐**

วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพฯ

▶ บทสรุปผู้บริหาร

แผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่มีคุณค่าของประเทศไทย (Thailand Decent Work Country Program: DWCP) วาระปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕ เป็นกรอบความรับผิดชอบหลักสำหรับการให้ความสำคัญสนับสนุนขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization: ILO) ในประเทศไทยระหว่างช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง ๒๕๖๕ และรายงานการทบทวนและประเมินแผนงานได้สรุปว่า แผนงานฯ DWCP ประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕) ประสบความสำเร็จอย่างมากในการแก้ไขปัญหาแรงงานของประเทศ

แผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่มีคุณค่าของประเทศไทย (Thailand Decent Work Country Program: DWCP) วาระปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ขยายตัวจากความสำเร็จในอดีตและครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญและความท้าทายที่ได้รับการระบุผ่านกระบวนการการปรึกษาหารือร่วมกับองค์กรคู่งานไตรภาคี โดยแผนงานฯ DWCP ประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้รับการพัฒนาขึ้นผ่านการปรึกษาหารืออย่างเข้มข้นระหว่าง ILO และองค์กรคู่งานระดับชาติในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ แผนงานฯ นี้แสดงถึงความมุ่งมั่นร่วมกันของ ILO และองค์กรคู่งานไตรภาคีในการส่งเสริมงานที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน ซึ่งมีความสอดคล้องกับประเด็นความสำคัญและความมุ่งมั่นในการพัฒนาของประเทศไทยและนานาชาติ นอกจากนี้ แผนงานฯ DWCP ประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ยังได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับกรอบแผนงานหลักของรัฐบาลไทยและองค์การสหประชาชาติ ซึ่งประกอบด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และ กรอบความร่วมมือว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations Sustainable Development Cooperation Framework: UNSDCF) ของประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๙)

หลักสูตรการฝึกอบรมการทำอาหารไทยพิวชน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรุงเทพฯ

หลักสูตรการฝึกอบรมงานช่าง จังหวัดสงขลา

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาแรงงานในอนาคตของประเทศไทย การที่ประเทศก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วและการที่เยาวชนเข้ารับการศึกษามิในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษาที่มากขึ้นทำให้อัตราการมีส่วนร่วมของแรงงานลดลง อีกทั้งเยาวชนที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้นยังต้องเผชิญกับสถานะว่างงานและความไม่สอดคล้องกันระหว่างการศึกษาและการทำงาน ส่งผลให้ถึงความจำเป็นในการปรับปรุงความสอดคล้องระหว่างประเด็นความสำคัญในการพัฒนาของชาติและหลักสูตรการศึกษา อีกทั้งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมยังเรียกร้องให้มีการสร้างแรงงานสตรีและกลุ่มเปราะบางต้องเผชิญกับความท้าทายในการเข้าถึงงานที่มีคุณค่าและโอกาสในการศึกษา ความเสมอภาคทางเพศในกำลังแรงงานเป็นเรื่องที่นาสังเกต อย่างไรก็ตามผู้หญิงยังต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและค่าจ้างที่ไม่เท่าเทียมกับผู้ชาย และผู้ที่มีความพิการก็มีความยากลำบากในการเข้าถึงการศึกษาและการทำงาน แต่ด้วยการเพิ่มขึ้นของเทคโนโลยีดิจิทัลและเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แรงงานในทุกช่วงชีวิต – รวมถึงผู้สูงอายุ แรงงานข้ามชาติ และแรงงานกลุ่มเปราะบางอื่นๆ – ต้องไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง "งานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม" เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยวและเกษตรกรรม

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าอย่างมากในด้านการคุ้มครองทางสังคม ระบบการคุ้มครองทางสังคมในประเทศไทยค่อนข้างเจริญก้าวหน้า รวมถึงระบบสุขภาพถ้วนหน้า อย่างไรก็ตาม วิกฤติโควิด-๑๙ ส่งผลให้ระบบดังกล่าวเผชิญกับความกดดันอย่างหนักด้วยจำนวนผู้ว่างงานที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ระบบการคุ้มครองทางสังคมต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความเพียงพอของสวัสดิการและความยั่งยืนในอนาคต ในขณะที่ระบบการคุ้มครองทางสังคมนั้นครอบคลุมทั้งแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ แต่อัตราความคุ้มครองสำหรับประกันสังคมประเภทสมัครใจสำหรับแรงงานนอกระบบยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำ

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศแล้ว ๑๙ ฉบับ และ พิธีสาร ๑ ฉบับ โดยมีผลบังคับใช้ทั้งหมด ๑๘ ฉบับ ประกอบด้วยอนุสัญญาขั้นพื้นฐาน ๗ ฉบับ และอนุสัญญาอนุภูมิภาค ๑ ฉบับ โดยการให้สัตยาบันอนุสัญญาขั้นพื้นฐานต่างๆ เช่นอนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคม และการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัว ค.ศ. ๑๙๔๘ (พ.ศ. ๒๔๙๑) อนุสัญญาฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัว และการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ. ๑๙๔๙ (พ.ศ. ๒๔๙๒) และ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๕๕ ว่าด้วยความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน ค.ศ. ๑๙๘๑ (พ.ศ.๒๕๒๔) ได้ดำเนินไปอย่างเชื่องช้า แม้ว่าประเทศไทยจะยังไม่ได้มีการให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๔๔ ว่าด้วยการปรึกษาหารือไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) ค.ศ.๑๙๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๙) แต่ประเทศไทยได้มีการจัดกลไกการเจรจาทางสังคม โดยล่าสุดประเทศไทยได้มีการสนับสนุนและให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๘ ว่าด้วยการทำงานในภาคประมง ค.ศ. ๒๐๐๗ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

ความคืบหน้าและความท้าทายของประเทศไทยที่ได้รับการระบุผ่านกระบวนการประชุมหารือแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาแรงงานในอนาคตของประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้แรงงานทุกคนในประเทศไทยสามารถมีงานที่มีคุณค่าและได้รับสวัสดิการสังคม รวมถึงการเชื่อมต่อระหว่างภาคีต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้นผ่านการจัดการฐานข้อมูลและระบบการสื่อสาร โดยประเทศไทยได้กำหนดประเด็นความสำคัญไว้สามประการในแผนงานฯ DWCP ประเทศไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ดังนี้:

- ▶ พัฒนาตลาดแรงงานไทยให้ทันต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
- ▶ รับรองการคุ้มครองทางสังคมและงานที่มีคุณค่าที่ครอบคลุมสำหรับทุกคน
- ▶ เสริมความแข็งแกร่งในการจัดการข้อมูล การสื่อสาร และศักยภาพของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมงานที่มีคุณค่า

คณะกรรมการไตรภาคีขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานระดับชาติว่าด้วยงานที่มีคุณค่าของประเทศไทย (Thailand Decent Work Country Programme Steering Committee: TDWCP Steering Committee) ซึ่งเป็นคณะกรรมการระดับประเทศ (ประกอบด้วยกระทรวงแรงงาน องค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง และ ILO) ได้รับมอบหมายให้ติดตามความคืบหน้าและผลสำเร็จเทียบกับตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในแผนงานฯ DWCP ประเทศไทยและในส่วนของ ILO การดำเนินการ แผนงานฯ DWCP นำโดยสำนักงานองค์การแรงงานระหว่างประเทศประจำประเทศไทย กัมพูชา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ILO CO-Bangkok) ด้วยการสนับสนุนอย่างใกล้ชิดจากทีมงานด้านงานที่มีคุณค่าของภูมิภาคเอเชียตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิก สำนักงานภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และสำนักงานใหญ่ ILO ณ เจนีวา โดยการดำเนินการ แผนงานฯ DWCP ในประเทศไทยจะได้รับทุนจากหน่วยงานระดับชาติ องค์กรคู่งานด้านการพัฒนาระหว่างประเทศงบประมาณประจำปีของ ILO แผนงานและโครงการของ ILO และแหล่งอื่นๆ เพิ่มเติม โดย ILO CO-Bangkok จะระบุงองค์กรคู่งาน วิเคราะห์ความต้องการและช่องโหว่ทางด้านการเงินทุน และพัฒนากลยุทธ์กลยุทธ์การระดมทรัพยากร

ประชุมรับฟังความคิดเห็น การสร้างงานที่มีคุณค่าในภาคเกษตร สวนทุเรียน จังหวัดยะลา